

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela - 05.10.2025 XXVII niedziela zwykła	
10:00	+ Maria Kądziołka w 1 r. śmierci
12:00	O bł. Boże i potrzebne łaski dla Norberta i Piotra z ok. urodzin.
18:00	O bł. Boże i opiekę Matki Bożej dla Jacka Phelan
Poniedziałek	
Nie ma Mszy Świętej.	
Wtorek - 07.10.2025	
19:00	+ Anna, Zdzisław Winczurowie i zmarli rodzice z obu stron.
Środa - 08.10.2025	
19:00	O zdrowie i bł. Boże dla Magdy i jej rodziny.
Czwartek – 09.10.2025	
19:00	<i>Intencja wolna</i>
Piątek - 10.10.2025	
19:00	O Boże prowadzenie i opiekę MB dla Mai i jej rodziny.
Sobota - 11.10.2025	
18:00	+ Aleksandra Czyżewska.
Niedziela - 12.10.2025 XXVIII niedziela zwykła	
10:00	O bł. Boże i opiekę MB dla Alana Cowzer
12:00	O bł. Boże i potrzebne łaski dla Melanii z ok. 12 urodzin.
18:00	+ Oliwier Bartosik.

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

Kościół p.w. św. Audoena
14 High Street, Dublin 8, D08 A3C2

Telefon do biura: 087 239 3235

Email: biuro@kosciol-dublin.pl

www.kosciol-dublin.pl

Zachęcamy obserwować naszego Facebooka

Kolekta Niedzielną – 05.10.2025

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty na Ubezpieczenie	Liczba ludzi na Mszach
€ 775	€ 205	€ 290	€ 530	

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XXVII niedziela zwykła

05.10.2025

NIEDZIELNA EWANGELIA (Łk17,5-10)

Apostołowie prosili Pana: «Dodaj nam wiary». Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze”, a byłaby wam posłuszna. Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: „Pójdź zaraz i siądź do stołu”? Czy nie powie mu raczej: „Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił”? Czy okazuje wdzięczność słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: „Słudzy nieużyteczni jesteście; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”».

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ DO EWANGELII

Bardzo dobrze rozumiemy prośbę uczniów. Rodzi się ona z mocno rozczarującego doświadczenia braku wiary. W codzienności ten brak umyka naszej uwadze. Ujawnia się dopiero wtedy, gdy dotykają nas ciosy losu lub kiedy jesteśmy konfrontowani z wyzwaniem, które nas całkowicie przerastają. Wtedy ze smutkiem stwierdzamy, jak mało potrafimy prawdziwie zaufać, zdać się na Boga, rzeczywiście pozwolić Mu na kierowanie naszym życiem.

Odpowiedź Jezusa na prośbę uczniów o przymnożenie wiary składa się jakby z dwóch pozornie do siebie nieprzystających elementów. Jeden z nich, to porównanie wiary z ziarenkiem gorczycy. Wśród nasion wielu roślin należy ono do mniejszych, jest niepozorne. Ale jeśli się zakorzeni, wyrasta w spory krzew. Wierze także trzeba dać czas i nie pozwolić, by zgasła. Wielką próbą są wszystkie pozornie niewysłuchane modlitwy, niepomyślnie wydarzenia, obciążające okoliczności, które się pojawiły i trwają, mimo pełnej zaufania modlitwy. Nie wolno wtedy traktować wiary jak narzędzia, które musi od razu funkcjonować albo jako nieprzydatne zostaje wyrzucone. Nawet jeżeli wiara jest jeszcze słaba, nosi w sobie ogromny potencjał, który pozwoli trwać mimo życiowych burz.

Drugi motyw mówi jakby o innej sprawie. Jest ilustracją do słów Jezusa: „Sługa nie jest większy od swego pana”. Po zestawieniu ze sobą, obydwie te motywy nabierają jednak nowego znaczenia. Trzeba mieć naprawdę silną wiarę, aby, mając jasną świadomość swojego ograniczonego znaczenia i niewielkiej siły, nie zaprzestać solidnego wykonywania wszystkiego, co należy. Wiara w Boga nigdy nie jest równoznaczna z bezczynnością. Nie wyklucza ludzkiego wysiłku, ale go zakłada. Ten, od którego zależy wszystko, chce działać nie zamiast nas, ale wraz z nami. Powiązanie tych dwóch elementów: wiary w Bożą wszechmoc oraz przekonania o powinności solidnej aktywności, mimo że Bóg mógłby się bez niej obejść, należy do sztuki prawdziwej wiary. Jest ona sztuką, a więc umiejętnością, która jako ziarno złożona została w każdym ludzkim sercu. Trzeba ją jedynie aktywnie rozwinąć....

Komentarz ks.Marian Machinek MSF

CHRYSTUSOWCY NOWICJAT – MÓRKOWO 2025

Uroczystość św. Archaniołów – 29 września, w naszym zgromadzeniu Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii zagranicznej, jest dniem profesji zakonnej. To znaczy, że tego dnia czas kanonicznego nowicjatu się zakończył dla najmłodszych – jeszcze wtedy nieformalnie Chrystusowców. W tym roku swoje pierwsze śluby zakonne złożyli na czas jednego roku trzech mężczyzn: kl. Oskar - Polska; kl. Adam – Anglia; kl. Łukasz – Niemcy. Zanim złożyli swoje przyrzeczenia zakonne: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa - przez ponad rok przygotowywali się do tego wydarzenia (1 zdjęcie). Pierwotnie zaczynało ich sześciu.

Na drugim zdjęciu jest nowa kadra – czyli 87 batalion – nowi nowicjusze, którzy dopiero rozpoczynają rozeznawać swoje powołanie. Jest ich sześciu – dwóch z Niemiec, dwóch z Polski, i po jednym z Białorusi oraz Anglii.

Czas nowicjatu, to wyjątkowy czas i miejsce. To czas, gdzie musi być dużo modlitwy, ciszy, pracy, wspólnoty, grania w piłkę, uprawiania pola itp. Ogólnie mówiąc, warunki powinny sprzyjać rozeznawaniu powołania, gdyż samo wstąpienie do zakonu, jeszcze nie oznacza, że ma się powołanie, dlatego proszę o modlitwę za nowych nowicjuszy oraz za nowego magistra nowicjatu ks. Włodzimierza z Białorusi.